

Върховен касационен съд

[НАЧАЛО](#)[СПРАВКИ ЗА ДЕЛА](#)[ПРЕСОФИС](#)[БЮЛЕТИН](#)[КОНТАКТИ](#)

Съдебен акт

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3664

гр. София, 14.07.2025 г.

Върховният касационен съд на Република България, Гражданска колегия, Трето отделение, в закрито заседание на четиринадесети юли две хиляди двадесет и пета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЖИВА ДЕКОВА

ЧЛЕНОВЕ: 1. АЛЕКСАНДЪР ЦОНЕВ 2. ФИЛИП ВЛАДИМИРОВ

като разгледа докладваното от съдията Владимирев гр. д. № 2504/2025 г. по описа на съда и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по чл. 71, ал. 3 ЗЧСИ.

Образувано е по жалба на министъра на правосъдието, чрез гл. юрк. Б., срещу решение от 03.06.2025 г. на Дисциплинарната комисия (ДК) на Камарата на частните съдебни изпълнители (КЧСИ), постановено по дисциплинарно дело № 11/2025 г., с което е отхвърлено искането на Министъра на правосъдието, обективизирано в искане с изх. рег. № 91-00-109/15.04.2025 г., за временно отстраняване (допусната е неточност, доколкото е отказано освобождаването) от длъжност, на основание чл. 70, ал. 1, изр. второ ЗЧСИ, на ЧСИ Г. К. с рег. № 924 на КЧСИ и район на действие Софийски градски съд, до приключване на дисциплинарното производство по така образуваното дело.

В жалбата се излагат оплаквания за неправилност на обжалваното решение поради съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на материалния закон. Сочи се, че в случая особеното искане за временното отстраняване от длъжност е произнесено (първо) в закрито заседание без участието на страните (частния съдебен изпълнител, представител на Съвета на камарата и представител на министъра на правосъдието), с което всяка от тях е била лишена от правото на процесуална защита и в противоречие с правилото по чл. 71, ал. 3 вр. с ал. 1 ЗЧСИ. Поддържа се също така, че обжалваното решение е постановено в нарушение на закона – защото макар да е съобразил целта, преследвана с налагането на мярката по чл. 70, ал. 1, изр. второ ЗЧСИ, съставът на ДК е приел, че искането на министъра на правосъдието не е подкрепено с доказателства за настъпили вредоносни последици за някоя от страните само по конкретното изпълнително дело (№ 1505/2024 г. на ЧСИ К.), за извършени нарушения по воденото на което е образувано цитираното дисциплинарно производство, но не и от дейността му по други изпълнителни дела. Развиват се доводи, че при проверка на такива изпълнителни производства, водени от ЧСИ К., са констатирани системни нарушения, изразяващи се в неправомерно начисляване на разноски в тежест на длъжника под формата на адвокатско възнаграждение на взыскателя в

особено големи размери (в нарушение на чл. 78, ал. 1 ГПК, постановките на ТР № 6/6.11.2013 г. по т. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС и чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за ограничаване плащанията в брой, ЗОПБ). Според жалбоподателя тези нарушения (по конкретно изброени изп. дела - № 2336/2024 г. – 20 000 лв., № 1243/2024 г. – 18 000 лв., № 2564/2024 г. – 10 000 лв., вкл. и по процесното изпълнение, предмет на изп. дело № 11/20205 г. по описа на ДК на КЧСИ) по естеството си са тежки и вредоносни, и обосновават извод за опасност от извършване на нови докато тече дисциплинарното производство. Ответникът по жалба ЧСИ Г. К. чрез адв. Ч. взема становище за нейната неоснователност.

Настоящият състав на Върховен касационен съд, III г. о., след преценка на постъпилата жалба и като взе предвид данните по делото, намира следното:

Дисциплинарното производство е образувано по искане на министъра на правосъдието с изх. рег. № 91-00-109/15.04.2025 г., във връзка с назначени от него съдебна и финансова проверка по изпълнително дело № 20249240401505 на ЧСИ Г. К. с рег. № 924 на КЧСИ, за нарушения по чл. 78, ал. 1 ГПК, чл. 83, ал. 1 ЗЧСИ, чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ, чл. 79, ал. 1 ЗЧСИ, чл. 458 ГПК, чл. 436, ал. 2 ГПК, чл. 32 от Етичния кодекс (ЕК) на ЧСИ, чл. 13 ГПК, във вр. с чл. 46 ЕК. Искането е обосновано с твърдения за нарушения по воденето на изпълнението по горното дело, които, по - конкретно са следните: 1. В нарушение на чл. 78, ал. 1 ГПК неправомерно в тежест на длъжниците е начислено адвокатско възнаграждение в размер на 75 000 лв. без да е приложен по делото договор с адвокат и без доказателства за заплащане на процесната сума; 2. Във връзка с нарушението в т. 1, съдебният изпълнител е нарушил и разпоредбата на чл. 83, ал. 1 ЗЧСИ, като е включил в материалния интерес по делото и заявеното от вискателя адвокатско възнаграждение в размер на 75 000 лв.; 3. Нарушена е разпоредбата на чл. 79, ал. 1 ЗЧСИ, тъй като приложените по делото сметки не били подписани от ЧСИ; 4. Нарушена е разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ, доколкото ЧСИ е приел и начислил неправомерно в тежест на длъжниците по делото адвокатско възнаграждение в размер на 75 000 лв., без да имал основание за това, тъй като посоченият размер на адвокатското възнаграждение изисквал задължително плащане по банков път, а доказването му изисква представяне на платежно нареждане или банково бордеро; 5. Нарушена е разпоредбата на чл. 458 ГПК, тъй като не е изпратено уведомление до НАП за започналото принудително изпълнение; 6. Нарушено е правилото на чл. 436, ал. 2 ГПК, като ЧСИ не е администрирал подадените чрез него до Софийски градски съд 3 бр. жалби; 7. Допуснато е нарушение на чл. 32 ЕК на ЧСИ като не е осъществил постоянен контрол върху действията на ПЧСИ Т. К., които са предприети в отклонение на чл. 428, ал. 4 ГПК – доколкото не е съобщено на длъжниците по изпълнението за наложен заповест на лек автомобил; 8. Нарушена е разпоредбата на чл. 13 ГПК, във вр. с чл. 36 ЕК на ЧСИ, тъй като е налице забава - с над 40 дни, в администрирането на подадени от длъжника 3 бр. жалби до СГС (с изпращане до жалбоподателя на разпореджането на ЧСИ от 26.08.2024 г. за оставяне без движение на жалбите), до момента на оттеглянето им от подателя.

След провеждане на заседание на 03.06.2025 г., с решение от същата дата, дисциплинарният състав се е произнесъл по искането за временно отстраняване на ЧСИ К. от длъжност. Отказът му да отстрани от длъжност частния съдебен изпълнител до приключване на дисциплинарното производство, е обоснован с довод, че в искането на министъра на правосъдието липсват твърдения, а и по дисциплинарното дело няма доказателства за настъпили вредоносни последици за някоя от страните по процесното изпълнително дело. Аргументирано е становище, че ЧСИ не е пристъпил към осребряване на длъжниковото имущество, чрез извършване на опис и публична продажба, като по изпълнителното дело липсват данни за постъпването на суми от длъжниците в погашение на дълга - доброволно или вследствие на проведени изпълнителни способности. Вън от това,

дисциплинарният състав е изтъкнал като мотив за отказа и обстоятелството, че не е констатирана опасност от извършването на бъдещи вредоносни нарушения в резултат от продължаване дейността на ЧСИ Г. К. по процесното изпълнение. В тази връзка е изложил съображения, че изпълнителното дело в случая е прекратено и архивирано, съответно всички наложени по него обезпечителни мерки са вдигнати. Намерил е също, че отсъстват достатъчно данни за извършването на такива по тежест и степен на опасност нарушения, които да оправдават налагането на исканата рестриктивна мярка, преценени с оглед личността на ЧСИ Г. К. – дисциплинарното му минало е напълно чисто (вкл. няма наложено и влязло в сила дисциплинарно наказание за подобни нарушения по други изпълнителни дела), а понастоящем, наред с разглежданото дело, спрямо същия съдебен изпълнител има образувани още три дисциплинарни производства, по които все още няма постановени решения. Освен изложеното, е изразено разбиране, че високата степен на опасност на сочените нарушения по воденето на процесното изп. дело е отречена и от факта на изразената критичност от страна на ЧСИ К., доколкото са събрани данни, че в хода на проведеното принудително изпълнение както той, така и неговите служители са оказали пълно, своевременно и безпроблемно съдействие на страните (така писмо с вх. рег. № 2342/23.04.2025 г., подадено от адв. Е. Б. – процесуален представител на конституирания длъжник Н. К. Н.).

Настоящият съдебен състав намира обжалваното решение за неправилно. Съгласно трайно установеното в съдебната практика на ВКС разбиране, временното отстраняване от длъжност на частен съдебен изпълнител, срещу когото е образувано дисциплинарно производство, е мярка за предотвратяване на опасността от извършване на нови вредоносни нарушения при продължаване на дейността му. Вземането на тази мярка се предпоставя от наличието на достатъчно данни за извършени нарушения, които по естеството си са тежки, както и данни, обосноваващи извод за опасност от извършване на нови докато тече дисциплинарното производство. Опасността може да бъде изведена както от броя и тежестта на нарушенията, за които се търси отговорност и за които има налични доказателства, така и от характеристиките на личността на извършителя. При преценката за наличие на основание за временно отстраняване от длъжност дисциплинарният състав (съответно съдът) не проверява доказаността на твърденията за извършени нарушения, като въпросът дали са извършени нарушенията се решава от дисциплинарния състав при постановяване на крайния акт в дисциплинарното производство, съгласно разпоредбата на чл. 72, ал. 3 ЗЧСИ (така определение № 570/06.02.2025 г. по гр. д. № 97/2025 г. на III г. о. на ВКС и определение № 26/21.01.2016 г. по гр. д. № 6036/2015 г. на IV г. о. на ВКС).

В разглежданата хипотеза съставът на ДК на КЧСИ е приел, че не са налице описаните по - горе предпоставки. Решението му противоречи на закона и е необосновано. Несъмнено е установено по делото, че ЧСИ К. е определил и начислил противоправно в тежест на длъжника по изпълнението адвокатско възнаграждение в изключително голям размер – 75 000 лв. Противоправността се обосновава с факта, че горните действия по изпълнението са предприети въпреки липсата както на договор за правна защита и съдействие, сключен от търговеца с адвокат, така и доказателства за заплащане на въпросната сума. Нито с молбата за образуване на изп. д. № 1505/2024 г. по описа на ЧСИ К. – с вх. № 86568/21.05.2024 г. на вискателя „Френело транспорт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] (макар да се сочи, че се прилага), представлявано от своя управител, нито в хода на проведеното принудително изпълнение (до прекратяването му с постановление на съдебния изпълнител от 28.11.2024 г., на основание чл. 433, ал. 1, т. 3 ГПК – поради обезсилване на изпълнителния лист, извършено по инициатива на конституиран в процеса длъжник), са ангажирани доказателства за наличие на договор за адвокатска услуга, предоставена на вискателя за събиране на процесното вземане и за

заплащане на горепосочената сума като адвокатски хонорар. Последното обстоятелство е констатирано от ЧСИ К. с разпореждането от 21.05.2024 г. като е изискал представянето от възискателя по делото на доказателства, удостоверяващи заплащането на адвокатско възнаграждение от 75 000 лв. в полза на договорния му представител. Въпреки наличието на разпореждане в горния смисъл и без данни за договор за адвокатска услуга, ЧСИ е определил и начислил в тежест на длъжника по изпълнението разноски с горния характер и в претендирания размер. Това е отразено както в поканата за доброволно изпълнение, така и в постановлението за разноски, и двете от 14.06.2024 г. по изп. д. № 1505/2024 г.

При горните обстоятелства, изводът на дисциплинарния състав, че от проведеното изпълнение по горепосоченото дело не са произтекли вредоносни последици за никоя от страните и такива не могат да настъпят за в бъдеще, тъй като делото е прекратено и архивирано, е незаконосъобразен и необоснован.

Самият факт, че ЧСИ К. като е констатирал липсата на доказателства за заплатен адвокатски хонорар и е изискал от страната (възискателя) да представи такива, а в последствие е определил и начислил (въпреки липсата на удостоверен разход за адвокат по договор за правна услуга) сумата от 75 000 лв. като разноски по изпълнението за адвокат, е достатъчно основание да се приеме, че нарушението е съществено и обосновава извод за опасност вредоносната дейност на ЧСИ К. да продължи по други изпълнителни дела (извън това, дало повод за образуване на настоящото дисциплинарно дело). Тенденцията да се образуват изпълнителни дела при този съдебен изпълнител и да се определят, и начисляват без основание като разноски в тежест на длъжника адвокатски възнаграждения на възискателя в големи размери без доказателства за договор за правна услуга и за платена сума по него, се установява от отговора на съдебния изпълнител с вх. № 2339/23.04.2025 г. до Съвета на КЧСИ във връзка с искане по чл. 70, ал. 1 ЗЧСИ за образуване на дисциплинарно производство срещу него за нарушения, извършени и по други (извън процесното) изпълнителни дела. Там се съдържат и данни, че въпросните изпълнителни дела (№№ 2336/2024 г. и [ЕИК] г., и двете по описа на ЧСИ К.), протичат при близка или сходна фактическа обстановка (по едното възискател е дружеството, което е възискател и по изп. д. № 1505/2024 г., а по второто – дружество със същия управител като по изпълнението, нарушенията по което са основание за образуване на процесното дисциплинарно производство; и двете цитирани дела са образувани по ИЛ, издаден въз основа на решение на същия арбитражен съд като по изп. д. № 1505/2024 г.; вземанията, предмет на принудително изпълнение по тях, са в значителен размер – 700 000 лв., съотв. 200 000 лв.; длъжникът по делата е или починал преди издаване на ИЛ или отсъства продължително време без данни за настоящо местонахождение; налице е имущество, срещу което може да се проведе изпълнение и да се осребри).

Горните данни, събрани в този етап на дисциплинарното производство, са достатъчни за възможен извод, че релевантната опасност от извършване на нови вредоносни нарушения в резултат на продължаване на действията на ЧСИ К. и по други изпълнителни дела, е съществуваща. Само по себе си, отсъствието на вредоносен резултат по конкретното изпълнително дело, не може да обуслови съждение, че налагането на исканата рестриктивна мярка е неоправдано. Настъпването на вредата (вкл. и от завишен размер на таксата по чл. 26 от ТТЗЧСИ в резултат на неправилно определен материален интерес, доколкото към вземането, чието принудително осъществяване се търси, е начислен и размерът на въпросния адвокатски хонорар), е осуетено не от действията на ЧСИ К., а е резултат от адекватно проведената защита на новоконституирания длъжник Н. Н. (успял да постигне обезсилване на ИЛ като издаден срещу починало лице). Съдебният изпълнител е обвързан от постановеното със съдебен акт обезсилване и прекратяването на изпълнението, респ. неначисляване на разноски в тежест на длъжника е

следствие именно на този факт, а не се корени в поведението на ЧСИ К. по конкретното дело. Произнасянето по предмета на настоящото производство изисква да се съобразят всички данни, събрани в този предходен етап на дисциплинарната процедура, относими към твърдяните нарушения, без да се изисква да бъдат безспорно доказани. Този състав на ВКС счита, че те са достатъчни да обосноват извод за съществуваща възможност да бъдат увредени страни и по други образувани пред дисциплинарно привличения към отговорност съдебен изпълнител опасност. Констатираното сходство на обстоятелствата по образуванията пред ЧСИ К. изпълнителни дела – касателно изпълнително основание (за вземане в изключително висок размер, установени и признати от един и същ арбитражен съд в София), страните по тях и тенденцията да се начисляват без основание разноски за длъжника по изпълнението под формата на платен адвокатски хонорар в много големи размери от взискателят, обосновават становище за необходимост от временно отстраняване от длъжност, докато трае производството по дисциплинарното дело. Този извод не може да се опровергае от чистото дисциплинарно минало към момента на ЧСИ Г. К., нито от приетата в обжалваното решение проявена негова критичност – доколкото има данни, че е съдействал изцяло на длъжника Н. – както ЧСИ, така и служителите от кантората му. Коментиранията действия на съдебния изпълнител, вкл. и по други изп. дела, създават предпоставка за неправомерно имуществено увреждане за длъжниците по тях, чрез определяне и начисляване на значителни по размер адвокатски възнаграждения, претендирани от взискателите, без да има основание за това. Така се обосновава опасността от продължаване увреждащата дейност на ЧСИ К., което прави основателно искането на министъра на правосъдието за временно отстраняване от длъжност.

Предвид на горното, решението на дисциплинарния състав следва да бъде отменено и се постанови друго, с което частният съдебен изпълнител да бъде временно отстранен от длъжност до приключване на дисциплинарно дело № 11/2025 г. по описа на ДК на КЧСИ.

Така мотивиран, Върховният касационен съд, III г. о.,

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ решение от 03.06.2025 г. на Дисциплинарната комисия на Камарата на частните съдебни изпълнители, постановено по дисциплинарно дело № 11/2025 г. и ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОТСТРАНЯВА от длъжност частен съдебен изпълнител Г. К. с рег. № 924 на КЧСИ и район на действие Софийски градски съд до приключване на дисциплинарното производство по дело № 11/2025 г. по описа на Дисциплинарната комисия на Камарата на частните съдебни изпълнители. Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

© 2019 Върховен касационен съд на Република България

Стари търсачки: дела, деловодни данни, азбучник, ключови фрази

При проблеми с новите търсачки - моля уведомете ни на website@vks.bg